

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW				1/1881
1. OBIEKT Kościół p.w. św. Kazimierza w Radziejowicach			5. MIEJSCOWOŚĆ Radziejowice	
2. OBECNA FUNKCJA sakralne	3. MATERIAŁ ceglane	4. DATOWANIE 1820-22	6. GMINA Radziejowice	
21. FOTOGRAFIA 			7. POWIAT żyrardowski	
			8. WOJEWÓDZTWO mazowieckie	
			9. KOD POCZTOWY 96-325	
			10. ADRES Kubickiego 3	
			11. LOKALIZACJA	
			12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości	
			13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI 167	
			14. WŁASNOŚĆ wyznaniowa	
			15. RODZAJ UŻYTKOWANIA kultura	
			16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 349/62 z 2.02.1962 r. Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego Inne	
18. RODZAJE ZAGROZEŃ				
17. STAN ZACHOWANIA dobry	19. WPISUJĄCY DANE admin	20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI 2008-04-03		

22. UWAGI

Parafia została erygowana w 1786 roku przez Arcybiskupa Warszawskiego Wojciecha Skarszewskiego staraniem Kazimierza Krasińskiego i jego żony Anny z Ossolińskich. Pierwszy drewniany kościół stanął na wzniesieniu naprzeciw pałacu. Świątynia otrzymała za wezwanie imię patrona fundatora.

Po 34 latach staraniem Józefa Wawrzyńca Krasińskiego, senatora, kasztelana Królestwa Polskiego i jego żony Emilii z Ossolińskich wzniesiono nową, murowaną świątynię wraz z zespołem towarzyszących jej budynków. Kościół został pobudowany w innym miejscu niż pierwotny drewniany. Konsekracji kościoła w 1821 roku dokonał arcybiskup Stefan Hołowczyc.

Zabudowania należące do plebana stanowiły przede wszystkim kościół z dzwonnica i cmentarzem. Interesującym jest, iż obiekty ufundowane przez Krasińskich są zachowane w pierwotnej postaci. Kościół był odnawiany w latach: 1873, 1883 i 1939.

Kościół pw. św. Kazimierza to budowla jednonawowa, zbudowana w stylu klasycystycznym na planie krzyża, przesklepionego kopułą. Jest on murowany z cegły, tynkowany z drewnianymi okapami, belkowaniem i plintami. Autorem projektu był architekt Jakub Kubicki. Konstrukcję kopuły wykonał majster Karol Lik.

Tę klasycystyczną świątynię charakteryzuje centralne wnętrze na planie ośmioboku o parze przeciwległych boków od wschodu i od zachodu dłuższych od pozostałych, z prostokątnym prezbiterium o krótszych bokach zamkniętych półkoliście. Za prezbiterium znajduje się prostokątna zakrystia z owalną klatką schodową od zachodu.

Od strony południowej do świątyni przylega prostokątny ryzalit mieszczący zakrystię oraz skarbiec na piętrze, od strony północnej – frontowej w ryzalicie umieszczona została kruchta i chór muzyczny nad nią. W halowym wnętrzu trzy szerokie i płytkie wnęki arkadowe mieszczą ołtarze, w czterech węższych niszach narożnych stoją konfesjonały i ambona. We wnękach umieszczone są dwie kondygnacje łóż ograniczonych tralkowymi balustradami. Nad częścią centralną kościoła wznosi się spłaszczona kopuła z lunetami w dolnej strefie. W ryzalitach i łóżach znajdują się sklepienia kolebkowe i kolebkowo-krzyżowe. Doświetlenie nawy stanowią koliste i półkoliste okna umieszczone nad niszami i w łóżach.

Z zewnątrz elewacje są boniowane w poziome pasy na rustykowanym cokole, ze strefą górnych okien odciętą gzymsem kordonowym oraz z wieńczącym belkowaniem z gzymsem na kroksztynkach. W bocznych ścianach ryzalitów na dole znajdują się okna prostokątne, zwieńczone gzymсами, nad nimi umieszczono okna półkoliste, a wyżej owalne.

W korpusie nawowym posadzkę ułożono z kostki drewnianej, w prezbiterium z marmuru chęcińskiego, a w zakrystii z kolorowych, ułożonych w szachownicę płytek ceramicznych. Schody przed wejściem są trzystopniowe, marmurowe, pokryte cegłą.

W ołtarzu głównym znajdował się obraz św. Trójcy, obecnie znajduje się rama klasycystyczna z I ćw. XIX wieku z drewnianym krucyfiksem, pochodzącym z początku XIX wieku. Rzeźba jest polichromowana na kolor złoty. W tle znajdują się liczne wota. Z początku XIX wieku pochodzi także tabernakulum, wykonane z drewna złożonego w stylu klasycystycznym z fundacji Józefa i Emilii z Ossolińskich Krasińskich w 1822 r. Do dziś zachowały się dwa boczne ołtarze. Te barokowo-klasycystyczne malowane ołtarze być może są wcześniejsze niż sama świątynia i przeniesione zostały z drewnianego, pierwszego radziejowickiego kościoła. Ten bardzo specyficzny, indywidualny wyraz ołtarzy potraktowanych jako iluzjonistyczna dekoracja kościelna nadaje im unikatowej wartości.

W ołtarzu bocznym lewym znajduje się obraz św. Rocha i Serca Pana Jezusa, a w ołtarzu bocznym prawym umieszczono obraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Oba ołtarze boczne są zbudowane w stylu klasycystycznym po 1820 r., podobnie jak ambona, pochodząca z 1822 r.